

обѣщанно-то злато и полвинѣ-тѣ на голѣмо-то Българско царство. Святославъ ся подигна отъ Кіевъ съ голѣмѣ силѣ, доди въ Българіѣ и въ кратко време покори много мѣста, даже и Преславъ. (Въ това време Петра убихѣ, и Преславскій престолъ бѣше празенъ). Той това никога не бы направилъ, ако небѣхѣ му помогнали пакъ Българитѣ — Петровы-тѣ противници. Но чудно нѣщо! Святославъ доди врагъ на Българіѣ, а, кѣту влѣзе въ неѣ, той стана пріятель и ся въоружи противъ Гърцы-тѣ. По негово-то щеніе Гърцы-тѣ върнахѣ Български-тѣ князове — Бориса и Романа — сынове-тѣ Петровы, кои сѣдяхѣ въ Цариградъ кѣту залогъ на миръ-тѣ между гърцы и Българи. Гърцы-тѣ мысляхѣ да излѣзе работа-та съвсемъ инакъ: тѣ ся надѣвахѣ, чи Святославъ ще доди само въ Българіѣ, ще ѣ поотслаби доста, ще земи злато и пакъ ще ся върни въ Кіевъ; а тѣ тогава ще нападнѣтъ на отслабнато-то Българско царство и лесно лесно ще си го присвоѣтъ. Нѣ кѣту видѣхѣ, чи Святославъ нѣма намѣреніе да излѣзва отъ Българіѣ, тѣ ся уплашихѣ, и тогавашный имъ императоръ Іоанъ Цимисхій подигна голѣмѣ силѣ противъ Святослава. При войскѣ-тѣ на Цимисхіѣ ся съединихѣ, разумѣвася, и много Български войници, които държахѣ еще Петровѣ-тѣ странѣ.

Цимисхій изгони Святослава отъ Българіѣ и самъ завоева тѣзи нещастнѣ странѣ, коя до смърть-тѣ му бѣше се подъ грьцѣ власть. Единъ отъ Петровы-тѣ сынове Борисъ побѣгна отъ Цариградъ и искаше да доди въ Пре-